

MĀCĪTĀJA VĒSTĪJUMS

GAVĒŅA LAIKS

2021.gada 17.februāris

“Un, tos divpadsmit pie Sevis ņēmis, Viņš tiem sacīja: “Redziet, mēs noejam uz Jeruzālemi, lai piepildītos viss, ko pravieši rakstījuši par Cilvēka Dēlu. Viņu nodos pagānu rokās, apsmies, nonievās un apspļaudīs, šausīs ar pātagām un nonāvēs, bet trešajā dienā Viņš celsies augšām.” Bet viņi no tā neko nesaprata; tumšs bija viņiem šis vārds, un tie to nevarēja saprast. Bet, kad Viņš tuvojās Jērikai, kāds aklš tur sēdēja ceļmalā un ubagoja. Dzirdēdams ļaužu barus garām ejam, viņš sāka taujāt, kas tur esot. Tad viņam pateica, ka Jēzus Nacarietis ejot garām. Tad viņš sauca: “Jēzu, Dāvida dēls, apžēlojies par mani!” Tie, kas priekšā gāja, viņu apsauca, lai tas ciešot klusu. Bet viņš vēl stiprāk kļiedza: “Tu Dāvida dēls, apžēlojies par mani!” Tad Jēzus apstājās un lika to atvest pie Sevis. Kad tas bija pienācis klāt, Viņš tam jautāja: “Ko tu gribi, lai Es tev daru?” Tas atbildēja: “Kungs, ka es varu redzēt.” Tad Jēzus viņam sacīja: “Esi redzīgs, tava ticība tev ir palīdzējusi.” Un tūlī viņš kļuva redzīgs un gāja viņiem līdzi, Dievu slavēdams. Un visa tauta, to redzēdama, deva Dievam godu.” /Lk. 18:31-43/

Mīļā draudze, ar Pelnu trešdienu ir iesācies gavēņa laiks. Tas ir īpašs laiks katra viena ticības dzīvē un visā Kristus baznīcā. Te iesākas ceļš pretim Gulgātas Krustam un Jēzus skaidri apliecina: *“tāpēc jau Es šinī stundā esmu nācis.” /Jņ. 12:20/*, lai *“meklētu un glābtu pazudošos” /Lk. 19:10/* ļoti tiešs un skaidrs mērķis. Jēzus *“grieza Savu vaigu, lai ietu uz Jeruzālemi” /Lk. 9:15/* Dieva Dēls ir nācis ne lai dzīvotu, bet lai atdotu savu dzīvību par grēciniekiem.

Evaņģēlists Lūka, Svētā Gara vadīts, ir pierakstījis Jēzus sarunu ar mācekļiem par Cilvēka Dēla ciešanām, nāvi un augšāmcelšanos. Mēs lasām, ka mācekļi: *“neko nesaprata; tumšs bija viņiem šis vārds, un tie to nevarēja saprast.” /Lk. 18:34/* Jēzus Kristus krusta nāve - tā daudziem ir palikusi nesaprasta un tumša. Cilvēki mēdz teikt: *“Kādēļ tās ciešanas? Ne jau manis dēļ tas būtu jādara. Es neesmu tik slikts.”* Kādreiz Jēzus krusta nāve ir pilna pārdzīvojumu un sajūtu - tur ir liela netaisnība, cietsirdība, ko redzam. Tur ir liels žēlums pret Jēzu, bet tas ir arī viss. Krusta nāve paliek tumša un nesaprasta.

Skumji, ja gavēņa laiks un Kristus augšāmcelšanās paiet kā viens no notikumiem, tā arī nepiedzīvots un nesaprasts. Pāvils ļoti tieši saka: *“Jo vēsts par krustu ir ģeķība tiem, kas pazūd, bet mums kas topam izglābti, tas ir Dieva spēks.” /1.Kor. 1:18/* Te ir jautājums mums katram - ko tev nozīmē Jēzus Kristus krusta nāve?

Reiz kāds vīrs ir izteicis brīnišķīgu domu: *“Vienīgi cilvēks, kas gatavs atzīt savu vainu pie Jēzus krusta, var saņemt savu daļu no tā žēlastības.”* Šī doma, lai pavada mūs gavēņa laikā. Te ir divas daļas. Tā pirmā daļa ir saistīta ar grēka atziņu - sevi ieraudzīt Svētā Dieva priekšā. Tā otrā daļa ir Dieva dotā žēlastība Kristus Krustā.

Kā lai kļūstu redzīgs? Tas ir neiespējami, ja vien nenotiek brīnums. Dievs dāvā piemēru - ceļu, kurā Viņš mūs ved. Toreiz mācekļu un ticu, ka arī tevis un manis dēļ, pie Jērikas pilsētas Dievs aizskāra aklā ubaga sirdi. Vīrs, kas neredzēja fiziski, bet gara acīm, redzēja vairāk, nekā apkārtējie.

Jēzus tiek pavadīts ceļā ar lielu ļaužu pūli, un to sadzirdēja arī aklais ubags. Viņš saprot, ka notiek kas īpašs. Vai pamani, kā ļaudis iet uz baznīcu, kā viņi steidzas uz Zoom bībeles

stundu, kā ģimenē kāds norimst, lai būtu lūgšanā? Vai pamani, kā Jēzus ir te līdzās šajā ceļā? Vai arī mūsu sirds ietrīsas kā aklajam ubagam? Te notiek kas īpašs un to nevaram nokavēt!

Tas pirmais jautājums mums var būt līdzīgs kā aklajam ubagam: "Kas tur notiek?" Tur skan arī atbilde: "Jēzus Nacarietis ejot garām." Mēs redzam, ka aklajā vīrā mostas ticība. Viņš zin Dieva doto apsolījumu par Dāvida Dēlu jeb Mesiju, kam jānāk. Pravietis Caharija pravietoja: "*Viņa vārds ir: Brīnums, Padoma devējs, Varenais Dievs, Mūžīgais tēvs un Miera valdnieks. Viņa valstība ies plašumā, un miers būs bez gala uz Dāvida troņa un Viņa ķēniņa valstībā*" /Jes. 9:5-6/ JĀ, garām iet Jēzus Dāvida Dēls - tas, par ko Dievs pats ir devis solījumu! Ja tā ir, tad nevaru klusēt.

Aklais vīrs sauc: "*Jēzu, Dāvida dēls, apžēlojies par mani!*" Šī lūgšana lai ir arī mūsu gavēņa laika lūgšana. Ieraugot savu grēka aklumu un nespēku, lai saucam uz Kungu Jēzu. Baznīcā to simboliski redzam Pelnu trešdienā. Pelni - simbols mūsu nepastāvībai, grēcīgumam, atkarībām, vājībām. Paldies Dievam, mums nav jāpaliek tikai pie pelniem, bet mēs esam apzīmēti ar Krusta zīmi. Tas ir Dieva darbs pie mums. Vai atceries, kā kristībā saņēmi šo Krusta zīmi? "*Ņem šo krusta zīmi pie pieres un pie sirds par zīmi, ka krustā sistais Pestītājs arī par tevi ir cietis, miris un augšāmcēlies.*" Krusta zīme apliecina Dieva žēlastību un tas vēstī: "Tu esi mans. Jā, ar visiem grēkiem un vājībām." Tieši krustā mēs redzam, ka Jēzus: "*uznesa mūsu grēkus Savā miesā pie staba*" /1.Pet. 2:24/

Gavēņa laiks būs par īstu svētību, ja mūsu sirdis, rīcības motīvus, vārdus, domas, izmeklēsim Dieva vārda gaismā. Savu aklumu, grēku ieraudzījuši, sauksim uz Jēzu: "*Dāvida dēls, apžēlojies par mani!*". Gavēņa laikā ejam pretim Kristus Krusta uzvarai un tas vienmēr ir ceļš, kurā topam šķīstīti grēku nožēlā.

Te ievēro, ka apkārtējie mēģināja aklo vīru apklusināt un viņam ir kādas grūtības ceļā pie Jēzus. Tā notiks arī mūsu ticības ceļā, būs jāsastopas ar tiem, kas kavēs un gribēs apklusināt. Jo īpaši gavēņa laikā, pievērsam uzmanību Jēzus teiktajam (Mat. 6. nodaļa) par žēlsirdības darbiem, lūgšanu un gavēni. Ne tikai ārēji ir pretestība, bet arī mūsu pašu sirdīs ieraudzīsim tik daudz kūtruma pie mīlestības darbiem, lūgšanas, Dieva vārda lasīšanas un gavēšanas.

Mīlestības dāvanas. Vai atceries, kad kādam pēdējo reizi esi palīdzējis? Dievs caur pravieti Jesaju saka: "*Vai drīzāk tā nav gavēšana.. Kad tu savu maizi lauz izsalkušam un nabagus, kas bez pajumtes, uzņem savā namā; kad tu redzi kailus un tos apģērb un neatraujies no sava tuvāka*". /Jes. 58:6;7/ Redzi, Dievs ļoti konkrēti mums rāda, kā palīdzēt. Pārlasi vēlreiz šo pantu un lūdz atvērtu sirdi, sadzirdēt un saredzēt tās sāpes, ciešanas, vientulību, kas mums ir līdzās. Nāc pie Jēzus Kristus lūgšanā. "Jēzu, dari mani redzīgu un dzirdīgu, lai sadzirdu un atsaucos Tavam aicinājumam kalpot."

Mīlestības dāvanas var būt dažādas, tas var būt laiks, kuru veltu kādam. Tā var būt praktiska palīdzība vai materiāla palīdzība. Lūdzot pēc iespējas kalpot, Dievs parādīs, kas ir tie cilvēki, kam tu vari palīdzēt. Dievs vēlas, lai mēs pieaugtu mīlestībā uz Kristu un mīlestības un patiesības pilnās attiecībās ar līdzcilvēkiem. Jēzus īpaši atgādina - kad tu dari mīlestības darbu, dari to Dieva Tēva priekšā, ne lai izpatiktu cilvēkiem. Pāvils pamudina mūs visus: "*Visu ko darāt, darait no sirds, it kā savam Kungam un ne cilvēkiem*" /Kol.3:23/

Dieva vārda lasīšana un lūgšana. Mums katram ir kāda lūgšanu un Dieva vārda lasīšanas prakse un pieredze. Laiks, kas nolikts Dievam. Varbūt tev vēl nāv tāds, bet nebēdā, šī ir iespēja to sākt. Mēs varam atcerēties, ka "*cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikkatra vārda, kas iziet no Dieva mutes*" /Mat.4:4/ Mums apkārt ir tik daudz informācijas, kas aizrauj prom mūsu sirdis un dvēseles. Ir kāda brīnišķīga bērnu dziesmiņa, kuras vārdi aicina: "Sargāt savas acis, lai tās visu neskatās. Sargāt savas ausis, lai tās visu neklausās." Dienas iesākums ir brīnišķīgs spogulis mūsu sirdij. Ja rīts sākas ar tv, radio, ziņām, TVnet, Delfiem, tad mūsu sirdis ātri piepildās ar nebūtisko. Tas, kā mēs lietojam laiku, liecina par mūsu ticības dzīvi. Līdzīgi ir ar lūgšanu pirms maltītes - ja ķeramies uzreiz pie ēšanas, tad vēders ir mūsu dievs, bet, ja ticībā

apstājamies un ieraugām, ka tā ir Dieva žēlastība, tad sirds pirmkārt pateicas. Kam esam pievērsti, tas ir noteicošais katra mūsu dzīvē. Arī pie aklā vīra ceļa malā mēs redzam šo ceļu. Viņš ticēja un garīgi redzēja Jēzu kā Dieva Dēlu un ticībā nāca pie Viņa. Pie garīgās redzes viņš iemantoja arī fizisko redzi. Vispirms ticība, tad augļi, kas nezudīs.

Gavēņa laiks ir brīnišķīga iespēja apņemties katru rītu celties 10 minūtes ātrāk, lai lasītu Dieva vārdu un būtu lūgšanā. Lūgšana ir sirds pievērstība Dievam. Atklāta un godīga saruna. Jēzus runā par lūgšanu, ka tā ir nostāšanās Dieva Tēva priekšā un tā ietver visu sirdi un ticību.

Vairāk laika Dieva vārdam un lūgšanai, vairāk būt Dieva tuvumā dievkalpojumos. Jēzus dod kādu brīnišķīgu apsolījumu: *“pielūdz savu Tēvu slepenībā; un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, atmaksās to tev”/Mt. 6:6/* Laiks, kas pavadīts Dieva vārdu lasot un lūgšanā, vienmēr atnesīs patiesu prieku un piepildījumu.

Gavēšana. Kungs Jēzus nesaka, ka gavēšana būtu nevērtīga un atmetama. Jēzus gavēja un gāja cauri karstai cīņai. Stājoties pretim kārdinājumiem, mēs redzam, ka uzvara nāk Dieva vārdā paliekot un apliecinot Dieva vārdu. Dieva vārdā mēs atradīsim daudz piemērus, kur Dievs aicina savu tautu gavēt. Arī jaunajā derībā lasām, kā draudze īpašos brīžos ir gavējusi, lai tā nāktu Dieva priekšā. Arī Pāvils vēstulē Korintiešiem raksta: *“Bet es norūdu un kalpinu savu miesu, lai, citiem sludinādams, pats nekļūstu atmetams.” /1.Kor 9:27/* Te redzam, ka Pāvils tur savu miesu paklausībā, lai tā paliktu derīgs kalpošanai Tam Kungam.

Svarīgi, ka mēs atceramies, ka ar gavēšanu mēs nevaram nopelnīt pestīšanu, nedz sevi spējam darīt labākus. Mūsu spēks un stiprums ir Kristus pats. Jēzus saka: *“Kas Manī paliek un Es viņā, tas nes daudz augļu, jo bez Manis jūs nenieka nespējat darīt.” /Jņ. 15:5/* Gavējot, mēs ejam pie Tēva, kas ir debesīs. Tādēļ Jēzus saka: *“kad tu gavē, svaidi savu galvu un mazgā savu vaigu, ka tu nerādies ļaudīm kā gavētājs, bet savam Tēvam, kas redz slepenībā. Un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, tev to atmaksās.” /Mt. 6:17-18/* Vai nav tā, ka laiks, kas kopā ar Dievu pavadīts patiesībā, ir prieka un patiesa ieguvuma pilns? Neesi noskumis, nerādies kā gavētājs, bet savā sirdī esi priecīgs, ka vari būt Tēva priekšā.

Un noslēgumā, lūkojies uz aklo vīru, kā viņš rīkojas, kad viņu mēģina apklusināt: *“viņš vēl stiprāk kļiedza: “Tu Dāvida dēls, apžēlojies par mani!” /Lk. 18:39/* Jēzus apstājās - šajos divos vārdos ir tik daudz pateikts. Jēzus apstāšanās apliecina - *“Tu esi vērtīgs, manās acīs. Nebaidies nākt pie manis.”* Jēzus ieaicina savā tuvumā šo vīru un arī mūs. Te kāda brīnišķīga nianse ko lasām Marka evaņģēlijā: *“Un, savu apmetni nometis, tas cēlās un nāca pie Jēzus.” /Mk. 10:50/* Apmetnis ubagiem bija izdzīvošanai nepieciešams, tas pasargāja no lietus, aukstuma, tas ļāva visu dienu atrasties ceļa malā. Vai pamani, ka šis vīrs pamet savu apmetni? Viņš nāk ticībā pie Jēzus, nepaturot plānu B. Jēzus aicinājums un Viņa tuvums satver šo aklo vīru tā, ka viņš var nākt pilnīgi atklāts.

Jēzus pasvīturo šī vīra ticību. Viņš ticībā sauca Jēzu, kā Dāvida Dēlu jeb kā apsolīto Mesiju. Jēzu apstājas, jo Viņš ir Dieva Dēls. Viņš ir *“: Brīnums, Padoma devējs, Varenais Dievs, Mūžīgais tēvs un Miera valdnieks.”* Jēzus jautā: *“Ko tu gribi, lai Es tev daru?”* Tas ir jautājums mums katram. Aklā vīra atbilde ir dziļāka par fizisku redzēšanu. Nav lielākas lūgšanas, kā ticībā skatīt Kungu Jēzu, kā sekot Viņam un redzēt Viņa ciešanas, nāvi un augšāmcelšanos. Redzēt, kā to reiz redzēja apustuļi un apliecināja: *“Viņš izdeldējis pret mums vērsto parādu rakstu ar visām tā prasībām un paņēmis to no mūsu vidus, pienaglodams pie krusta.” /Kol. 2:14/*

Lai Dievs dod, ka varam šajā gavēņa laikā nākt pie Jēzus ar lūgšanu “Kungs Jēzu dod, ka varu Tevi redzēt un Tev vien sekot. Āmen.